

Länsstyrelsen
Västmanlands län

Bevarandeplan för Natura 2000-området Kulflyten

Områdeskod: SE0250188

Areal: 126 ha

Kommun: Fagersta

Lägesbeskrivning: Ca 10 km S om Fagersta

Ägarförhållanden: Sveaskog och privat

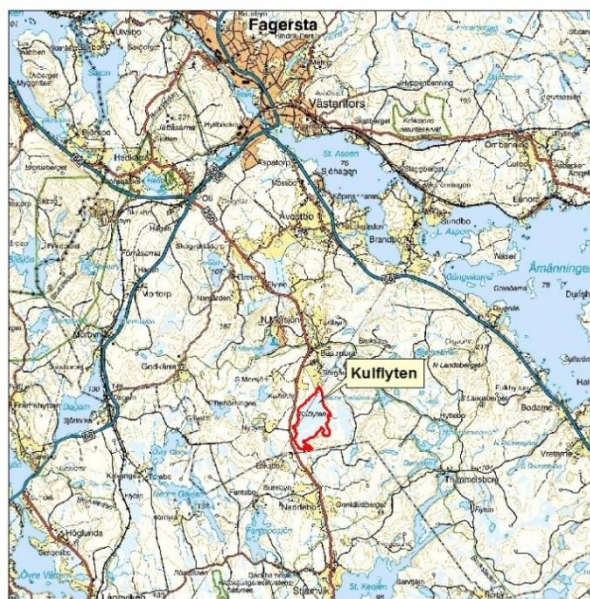
Områdestyp: Natura 2000-område enligt art- och habitatdirektivet (2004)

Ingående naturtyper:

Högmossar (7110)

Öppna mossar och kärr (7140)

Taiga (9010)

© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Nuvarande skyddsform utöver Natura 2000: Ingen

Innehåll

1	Vad är Natura 2000?	3
1.1	Bevarandeplan	3
1.2	Tillståndsplikt och samråd	3
1.3	Exempel på annan lagstiftning för området	4
2	Beskrivning av områdets bevarandevärden	5
2.1	Områdesbeskrivning	5
2.2	Bevarandesyfte	5
2.3	Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet	6
2.4	Definition av naturtyper samt bevarandemål	6
	2.4.1 Högmossar (7110)	6
	2.4.2 Öppna mossar och kärr (7140)	8
	2.4.3 Taiga (9010)	9
2.5	Exempel på hot mot naturtyperna	11
2.6	Bedömt bevarandetillstånd	11
3	Bevarandeåtgärder	12
4	Uppföljning	12
5	Förankring av bevarandeplanen med tillhörande naturtypskarta	12
6	Referenser	12

1 Vad är Natura 2000?

Länderna inom EU samarbetar för att bevara det europeiska växt- och djurlivet för framtida generationer, genom att bygga upp ett s.k. *ekologiskt nätverk* av naturområden som kallas Natura 2000. Arbetet grundas på två EU-direktiv, *fågeldirektivet* och *art- och habitatdirektivet*. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU-direktiven bestämda naturtyper och arter.

1.1 Bevarandeplan

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning (17 § förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m.). Detta görs i en särskild bevarandeplan. I planen ska finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets naturtyper och arter samt behov av bevarandeåtgärder, t.ex. skydd eller skötsel, ska beskrivas. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. Informationen i bevarandeplanen ska underlätta tillståndsprövningar enligt miljöbalken samt utgöra ett stöd för förvaltningen av området. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t.ex. beslut om naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap, vilket för det enskilda området kan skilja sig något från vad som är beslutat av regeringen. Länsstyrelsen har för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man från de faktiskt förekommande naturtyperna och arterna, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar i området ändras.

1.2 Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs, enligt 7 kap 28 a § miljöbalken, tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. *Även verksamheter eller åtgärder utanför ett Natura 2000-område omfattas av tillståndsplikt, om de på ett betydande sätt kan påverka miljön i Natura 2000-området.* Så kan t.ex. byggnation av väg eller hus, avverkningar i eller i omedelbar närhet av ett Natura 2000-område samt alla åtgärder som kan påverka hydrologin i området, vara tillståndspliktiga. Eftersom det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka miljön i ett område, bör man samråda med Länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig

om en skogsbruksåtgärd ska man i stället samråda med Skogsstyrelsen innan åtgärden påbörjas.

Tillstånd krävs inte för skötsel- eller förvaltningsåtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området, eller för verksamheter som påbörjats före och pågick den 1 juli 2001. Förändringar av sådana verksamheter kan däremot vara tillståndspliktiga.

Om ett nekat tillstånd innebär att pågående markanvändning avsevärt försvåras, har verksamhetsutövaren rätt till ersättning.

1.3 Exempel på annan lagstiftning för området

Natura 2000-området Kulflyten berörs även av annan lagstiftning. Här nedan listas några regelverk inom natur och miljö, som styr vad man får göra i området.

- Kulflyten är ett område av riksintresse för naturvården. Enligt 3 kap 6 § miljöbalken ska områden som är av riksintresse för naturvården skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada natur- eller kulturmiljön.
- Delar av objektet berörs av strandskydd (se naturtypskarta), som omfattar land- och vattenområdet intill 100 m (sjöar) resp. 25 m (vattendrag) från strandlinjen (7 kap 13-18 § miljöbalken).
- Tillståndsplikt för markavvattning råder i Fagersta kommun (11 kap miljöbalken).
- Samtliga fåglar är fredade enligt 4 § artskyddsförordningen (2007:845), vilket innebär att det är förbjudet att fånga eller döda fåglar, stora fåglar, särskilt under deras parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder, och förstöra eller samla in ägg. Det är även förbjudet att skada eller förstöra fåglarnas fortplantningsområden eller viloplatsar.
- Samtliga orkidéer är fridlysta enligt 8 § artskyddsförordningen, vilket innebär att det är förbjudet att plocka, gräva upp, eller på annat sätt ta bort eller skada exemplar av växterna, och att ta bort eller skada frön eller andra delar.
- Samtliga lummerväxter är fridlysta enligt 9 § artskyddsförordningen, vilket innebär att det är förbjudet att gräva eller dra upp exemplar med rötterna, och att samla in exemplar för kommersiella ändamål.
- Enligt terrängkörningslagen (1975:1313) är körning i terräng med motorfordon för annat ändamål än jord- eller skogsbruk förbjuden på barmark, samt på snötäckt mark om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på skogen eller marken.

2 Beskrivning av områdets bevarandevärden

2.1 Områdesbeskrivning

Kulflyten utgörs av ett medelstort mossekomplex, dominerat av en koncentrisk högmosse med två krön. I komplexet ingår även mindre, svagt välvda mossar i sydöst och längst i söder. Mosseplanen omges av smala zoner av randskogar och laggkärr. De öppna mosseplanen har ett för Bergslagen karakteristiskt drågsystem samt stora ansamlingar av gölar. De ovanligt blöta centrala delarna, i kombination med de vidsträckta öppna mosseplanen, ger goda förutsättningar för ett rikt fågelliv med häckningar av bl.a. olika andfåglar och vadare. Kulflyten är ett objekt av naturvärdesklass I (Mycket högt naturvärde) i Länsstyrelsens våtmarksinventering (1993), och är upptagen i den nationella myrskyddsplanen (Naturvårdsverket 2007).

I södra delen av Natura 2000-området reser sig två större fastmarksholmar ur laggen mellan två mosseplan. Den västra holmen är bevuxen med medelålders tallskog, den östra med äldre, naturskogsartad barrblandskog.

Området är relativt opåverkat av modern markanvändning, men från den sydligaste delen av mossekomplexet rinner ett dike ut ur området, och genom områdets östligaste lagg rinner ett delvis dikat vattendrag. En kraftledning skär igenom området från norr till sydväst.

2.2 Bevarandesyfte

Det överordnande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s art- och habitatdirektiv eller fågeldirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper och arter som förekommer i området och som ingår i dessa direktiv.

Prioriterade bevarandevärden

Det främsta bevarandesyftet med Natura 2000-området Kulflyten är att bevara ett för regionen representativt mossekomplex med dråg och gölar. Vid målkonflikter ska naturvärden knutna till högmossar prioriteras.

Motivering

Kulflyten är ett nästan opåverkat mossekomplex med mycket höga naturvärden, bl.a. ett för trakten karakteristiskt drågsystem och ett stort antal gölar.

Prioriterade bevarandeåtgärder

För att säkerställa att de utpekade naturtyperna bevaras är det önskvärt att området, inklusive en skyddszon av skog runt myrmarkerna, får ett långsiktigt skydd. Länsstyrelsens bedömning är att bildande av naturreservat är det bästa skyddsalternativet för större Natura 2000-områden med skogs- och våtmarker.

Genom reservatsbildning kan berörda markägare/verksamhetsutövare erbjudas ersättning, och såväl restriktioner som skötselavsikter blir tydligare.

2.3 Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

Tabell 1. Naturtyper enligt art- och habitatdirektivet (fullständigt namn på naturtypen anges inom parentes) som förekommer i området, deras areella utbredning samt bevarandetillstånd. Naturtypernas ungefärliga utbredning framgår av kartbilagan.

Kod	Naturtyp	Areal (ha)	Bevarandetillstånd
7110 *	Högmossar	117,1	Gynnsamt
7140	Öppna mossar och kärr (Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn)	0,4	Ogynnsamt
9010 *	Taiga (Västlig taiga)	1,7	Ogynnsamt

* = Prioriterad naturtyp

2.4 Definition av naturtyper samt bevarandemål

2.4.1 Högmossar (7110)

Svensk tolkning av naturtypens definition

Habitatet omfattar tydligt välvda mossar som har höjt sig över omgivningen och utvecklat ett öppet eller trädklätt mosseplan. Krontäckningen är normalt < 30 %, men högmossar/partier med högre krontäckning (< 100 %) förekommer. Mossen kan antingen vara plåtåformigt, koncentriskt eller excentriskt välvd.

Hela den hydrologiska enheten inkluderas i habitatet, det vill säga mosseplanet samt omgivande laggkärr och randskog som ofta finns mellan mosseplanet och laggen. Gölar, höljor, strängar, tuvor, dråg, småvatten och vattenmosaiker kan förekomma i högmossekomplexet.

Torvproduktion sker, men nettotillväxten kan ha upphört genom naturlig oxidation. Mosseplanet är en ombrotrof miljö, vilket innebär att vattenförsörjningen endast sker genom direkt nederbörd. Därmed blir näringshalt och pH-värde mycket låga, vilket gör miljön artfattig. Habitatet har en perenn vegetation som ofta domineras av ris och vitmossor (*Sphagnum*).

Tre undergrupper kan urskiljas:

- Öppna mosseplan (krontäckning 0-30 %)
- Trädklädda mosseplan och delar av mosse (krontäckning 30-100 %)
- Laggkärr (krontäckning 0-100 %)

Naturlighetskriterier: Myrens hydrologi och hydrokemi får inte vara starkt generellt påverkad av antropogena ingrepp. Reversibla, mindre ingrepp som orsakat lokal störning i begränsade delar av myren kan medges. Vegetationen ska spegla vad som är normalt för ett hydrologiskt intakt högmosseplan. Krontäckningsgraden kan variera naturligt, från kalmosse till skogsmosse. Torv-

produktionen kan ha avstannat tillfälligt till följd av t.ex. brand, atmosfäriskt nedfall eller klimatvariationer.

Beskrivning av naturtypen i området

Kulflytens högmossekomplex är välutbildat, med huvudsakligen koncentriskt ordnade tuvor och höljor på de nästan trädfria mosseplanen vilka omges av randskogar och laggkärr. Vegetationen på mosseplanen är typisk, med rostvitmossa, flaggvitmossa, rubinvitmossa, renlavar *Cladonia* samt olika ris (rosling *Andromeda polifolia*, ljung *Calluna vulgaris*, tranbär *Vaccinium oxycoccos*) på tuvorna, och flytvitmossa, rufsvitmossa, vitag, kallgräs och tuvsäv nere i de blötare höljorna. Tuvull *Eriophorum vaginatum* är vanlig, och dvärgbjörk *Betula nana* växer spritt på mossarna. Här har även påträffats den nordliga, i länet ovanliga flikade islandslaven *Cetrariella delisei*. Randskogarna utgörs av mossetallskog med bl.a. ljung och skvattram *Rhododendron tomentosum* i fältskiktet.

De stora öppna mosseplanen erbjuder goda häcknings- och spelplatser för många fågelarter, bl.a. ängspiplärka *Anthus pratensis* (rödlistad som NT, Nära hotad), enkelbeckasin *Gallinago gallinago*, storspov (NT), ljungpipare, orre och grönbena. Mossarna har även ett ovanligt välutvecklat system av gölar, vilket gör att också trana *Grus grus* samt andfåglar som kricka *Anas crecca* och sångsvan *Cygnus cygnus* trivs här.

Tabell 3. Arter typiska för naturtypen Högmossar (7110) som är funna i området.

Vetenskapligt namn	Svenskt namn
KÄRLVÄXTER	
<i>Rhynchospora alba</i>	vitag
<i>Scheuchzeria palustris</i>	kallgräs
<i>Trichophorum cespitosum</i>	tuvsäv
MOSSOR	
<i>Sphagnum balticum</i>	flaggvitmossa
<i>S. cuspidatum</i>	flytvitmossa
<i>S. fuscum</i>	rostvitmossa
<i>S. majus</i>	rufsvitmossa
<i>S. rubellum</i>	rubinvitmossa
FÅGLAR	
<i>Motacilla flava</i>	gulärta
<i>Numenius arquata</i>	storspov
<i>Pluvialis apricaria</i>	ljungpipare
<i>Tringa glareola</i>	grönbena

Bevarandemål för naturtypen

Mossekomplexets hydrologi är intakt. Täckningsgraderna av morfologiska strukturer som tuvsträngar, mjukmattor, lösbottnar och gölar bibehålls eller ökar. Krontäckningen av träd på de öppna mosseplanen ökar inte. Typiska arter, t.ex. kallgräs, tuvsäv, vitmossor, gulärta och storspov, finns i goda bestånd. Arealen högmossar är minst 117 ha.

2.4.2 Öppna mossar och kärr (7140)

Svensk tolkning av naturtypens definition

Habitatet är heterogent och omfattar ombrotrofa och minerotrofa, fattiga till intermediära, öppna eller mycket glest trädbevuxna myrar. De myrtyper eller myr-element som kan inkluderas är plana eller svagt välvda mossar och tillhörande laggkärr, nordlig mosse, plana (topogena) kärr, sluttande (soligena; lutning > 3 %) kärr – i synnerhet backkärr (lutning > 8 %) – samt torvbildande mader (sumpkärr). Torvtäcket är normalt minst 30 cm djupt, men kan vara tunnare i unga myrar. Gungflyn, mjukmattegolvs med vanligen mossrik vegetation som p.g.a. luftvävnad i rotsystemet flyter på vatten eller lös gyttja, inkluderas oavsett torvdjup.

Morfologiska strukturer i torven är sällsynta och utgörs i de fall de förekommer av mindre tuvbildningar. Trädskikt bestående av träd högre än 3 m får inte ha mer än 30 % krontäckning.

Två undergrupper kan urskiljas:

- Svagt välvda mossar
- Kärr och gungflyn (kan indelas i fattiga och intermediära för uppföljningen)

Naturlighetskriterier: Myrens hydrologi och hydrokemi får inte vara starkt generellt påverkad av antropogena ingrepp. Slåtter kan bedrivas. Reversibla, mindre ingrepp som orsakat lokal störning i begränsade delar av myren kan medges.

Svagt välvda mossar höjer sig obetydligt över omgivningen. Naturtypen omfattar också öppna kärr och våtmarker i anslutning till sjöar och vattendrag (limnogen), och är därmed en av de vanligaste våtmarkstyperna i Sverige.

Beskrivning av naturtypen i området

Denna naturtyp återfinns bara i två små partier vid områdets gräns längst i söder, i form av svagt välvda mossar som inte räknas till själva högmossekomplexet. De är i stort sett öppna, men en viss igenväxning tycks ha skett jämfört med ekonomiska kartan från mitten av 1900-talet.

Tabell 4. Arter typiska för naturtypen Öppna mossar och kärr (7140) som är funna i området.

Vetenskapligt namn	Svenskt namn
KÄRLVÄXTER	
<i>Rhynchospora alba</i>	vitag
<i>Scheuchzeria palustris</i>	kallgräs
<i>Trichophorum cespitosum</i>	tuvsäv
MOSSOR	
<i>Sphagnum balticum</i>	flaggvitmossa
<i>S. cuspidatum</i>	flytvmossa
<i>S. fuscum</i>	rostvmossa
<i>S. lindberghii</i>	björnvitmossa
<i>S. majus</i>	rufsvitmossa
<i>S. rubellum</i>	rubinvitmossa
FÅGLAR	
<i>Numenius arquata</i>	storspov
<i>Pluvialis apricaria</i>	ljungpipare
<i>Tetrao tetrix</i>	orre
<i>Tringa glareola</i>	grönbena

Bevarandemål för naturtypen

Mossarnas hydrologi är intakt. Täckningsgraderna av morfologiska strukturer som fast- och mjukmattor bibehålls eller ökar. Igenväxningsvegetation ökar inte, och krontäckningen av träd överstiger inte 30 %. Typiska arter, t.ex. vitmossor, finns i goda bestånd. Arealen öppna mossar och kärr är minst 0,4 ha.

2.4.3 Taiga (9010)

Svensk tolkning av naturtypens definition

Naturtypen förekommer i boreal-boreonemoral zon på torr-blöt och näringsfattig-näringsrik mark, och innefattar i typfallet produktiv skogsmark. Enstaka områden finns i kontinental region. Trädskiktets krontäckningsgrad är normalt 30-100 % och utgörs av gran, tall, björk, asp, rönn och sälg. Små inslag av andra inhemska trädslag kan förekomma. Naturtypen innefattar även brandfält och stormfällningar, som då kan ha en lägre krontäckning.

Naturlighetskriterier: Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli, naturskog, eller likna naturskog med avseende på egenskaper och strukturer. Den kan ha påverkats av t.ex. plockhuggning, bete eller naturlig störning. Skogen ska vara i ett sent eller relativt sent successionsstadium. Det ska finnas gamla träd och död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder, huvudsakligen brand/naturvårdsbränning, i syfte att imitera sådana har påverkat området, kan även områden i yngre successionsstadier ingå om de utgör ett väsentligt värdehöjande komplement. Egenskaper och strukturer som är typiska för naturskog finns normalt även i yngre successionsstadier. Skogens hydrologi ska inte vara under stark generell påverkan från markavvattning. Näringskrävande örter finns endast undantagsvis. Naturtypen hyser

vanligtvis en mängd rödlistade arter som gynnas av lång skoglig kontinuitet, gamla träd, död ved eller brandfält och successionsstadier efter brand.

I naturtypen taiga finns en stor variation av olika skogstyper, från barrsumpskogar till hällmarkstallskogar. Dessa olika skogstyper har delats in i undergrupper till naturtypen. Skötseln utgår ofta från de störningar som har präglat skogstypen historiskt, t.ex. översvämning eller brand.

Undergrupper:

A. granskog

B. tallskog

C1. barrblandskog

C2. blandskog

D. triviallövskog

E. kalmark/glest beskogad mark med mycket död ved efter störning (t.ex. brandfält)

F. naturliga successionsstadier efter störning (t.ex. barr-, löv- eller blandbrännor)

Beskrivning av naturtypen i området

I Kulflyten återfinns taiga endast på den östra av fastmarksholmarna i södra delen av mossekomplexet. Holmen är bevuxen med ca 100-årig barrblandskog, och det finns rikligt med död ved. Några typiska arter har också påträffats, bl.a. den lilla orkidén knärot (NT).

Den västra holmen är bevuxen med ca 50-årig, enskiktad tallskog som inte har naturtypsklassats.

Tabell 5. Arter typiska för naturtypen Taiga (9010) som är funna i området.

Vetenskapligt namn	Svenskt namn
KÄRLVÄXTER	
<i>Diphasiastrum complanatum</i>	plattlumner
<i>Goodyera repens</i>	knärot
<i>Linnaea borealis</i>	linnaea
<i>Pyrola chlorantha</i>	grönpyrola
FÅGLAR	
<i>Bonasa bonasia</i>	järpe
<i>Caprimulgus europaeus</i>	nattskärre
<i>Dryocopus martius</i>	spillkråka
<i>Parus cristatus</i>	tofsmes

Bevarandemål för naturtypen

Trädskiktet är naturligt föryngrat, olikåldrigt och flerskiktat. Det finns gott om gamla träd och död ved i olika nedbrytningsstadier. Typiska arter, t.ex. knärot och grönpyrola, finns i goda bestånd. Arealen taiga är minst 2 ha.

2.5 Exempel på hot mot naturtyperna

En komplett lista över samtliga aktuella och potentiella hot mot naturtyperna är inte möjlig att upprätta. Här listas ett urval hot som i det här området bedömts som mest relevanta. Kulflyten är inte formellt skyddat, vilket gör att tillståndsprövning enligt 7 kap 28 a och b §§ miljöbalken måste tillämpas för alla verksamheter och åtgärder inom och utanför området som kan påverka områdets naturtyper.

Förändringar i områdets hydrologi skulle få störst konsekvenser, eftersom området till största delen består av våtmarker och många av dess typiska och övriga skyddsvärda arter är beroende av sådana. Äldre diken, t.ex. det längst i söder, kan fortfarande ha en avvattnande effekt, vilket kan yttra sig i ökad igenväxning och torvnedbrytning. Vissa aktiviteter i samband med underhåll av kraftledningen inom området, t.ex. körning på myrmark, skulle kunna orsaka mindre hydrologiska skador. Dessutom skulle verksamheter i omgivande skogsmarker, t.ex. avverkning, markberedning, dikesrensning, vägdragning och körning över vattendrag, åtminstone lokalt kunna påverka hydrologin i Natura 2000-områdets myrar.

Produktionsinriktat skogsbruk på den östra fastmarksholmen skulle uttradera naturtypen taiga från området. Även skogsbruk i omgivande marker kan ha viss inverkan på områdets naturtyper. Hyggen resulterar i ökad sol- och vindexponering, vilket kan ha en uttorkande effekt också på angränsande marker. Se även föregående stycke.

Igenväxning på öppna myrar är en naturlig process, men om myrens hydrologi är intakt går den vanligtvis mycket långsamt. Igenväxningen går snabbare i dag än för 100 år sedan, då hävd av myrar samt bränder var betydligt vanligare. Stora uppslag av sly och buskar på öppna mosseplan kan vara tecken på att hydrologin är störd, t.ex. genom dikning eller körskador i andra delar av mossekomplexet. Detta kan missgynna många av mossarnas typiska arter, t.ex. häckande vadarfåglar. Se även föregående stycken.

Gödning, askåterföring och kalkning i omgivande skogsmarker skulle kunna ”spilla över” på delar av Natura 2000-området, och orsaka lokala förändringar i näringsförhållanden och pH-nivåer. Detta vore starkt negativt för områdets myraturtyper.

2.6 Bedömt bevarandetillstånd

Som helhet bedöms Natura 2000-området ha gynnsamt bevarandetillstånd, eftersom det helt dominerande högmossekomplexet har i stort sett ostörd hydrologi och endast lokalt visar tecken på igenväxning. De små partierna med svagt välvd mossar längst i söder löper däremot risk att försvinna genom igenväxning, kanske till följd av tidigare dikning och avverkningar i närliggande marker.

Taigan på den östra holmen har ännu inte uppnått fullgott tillstånd; beståndsmedelåldern är inte särskilt hög och grova träd saknas. Om skogen undantas från skogsbruk bedöms den dock kunna utvecklas till fullgod naturtyp inom över-

skådlig tid. Skogen på den västra holmen har goda möjligheter att i framtiden också kunna klassas som taiga, även om den behöver mer tid på sig.

Myrnaturtypernas typiska arter bedöms i allmänhet ha gynnsamt bevarandestånd, medan taiga-arternas tillstånd är mer osäkert p.g.a. naturtypens begränsade utbredning och isolerade läge.

3 Bevarandeåtgärder

För att bevarandemålen i denna plan ska kunna uppnås måste området få ett långsiktigt skydd mot åtgärder och verksamheter som kan skada de utpekade naturtyperna. Detta bör åstadkommas genom att ett naturreservat bildas, med förbud mot bl.a. markavvattning, torvbrytning och produktionsinriktat skogsbruk. Reservatet bör även innefatta en tillräcklig skyddszon kring mossekomplexet, för att undvika att våtmarkerna påverkas negativt av skogliga åtgärder och andra verksamheter i omgivande marker. Möjligheterna att lägga igen diken inom området bör också utredas.

4 Uppföljning

De mål som har angetts i bevarandeplanen ska följas upp. Bevarandemålen kommer att följas upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Uppföljningen kommer framför allt att ske i skötselkrävande objekt. Naturtyper som inte är skötselkrävande kommer att följas upp där Länsstyrelsen anser det särskilt motiverat, samt i ett mindre antal objekt som ingår i den nationella uppföljningen av Natura 2000.

5 Förankring av bevarandeplanen med tillhörande naturtypskarta

Framtagandet av den uppdaterade bevarandeplanen med tillhörande naturtypskarta har förankrats hos berörda enligt följande:

- Förslag till naturtypskarta med tillhörande lista över arter och naturtyper remitterades till berörda markägare, myndigheter m.fl. i juni 2011.
- Förslag till uppdaterad bevarandeplan med tillhörande naturtypskarta remitterades till berörda markägare, myndigheter m.fl. i augusti 2016.

6 Referenser

Höjer J. 1970. *Inventering av några viktiga myrområden i Västmanlands län 1970, med tonvikt på zoologi och allmän naturvård*. Länsstyrelsen i Västmanlands län.

Länsstyrelsen i Västmanlands län 1993. *Våtmarker i Västmanlands län.*

Länsstyrelsen i Västmanlands län 1999. *Område av riksintresse för naturvård i Västmanlands län* (NRO 19051, Kulflyten). Registerblad 1999-03-17.

Länsstyrelsen i Västmanlands län 2005. *Bevarandeplan för Natura 2000-område Kulflyten SE0250188.* Beslut 2005-12-16, dnr 511-6266-05.

Naturvårdsverket 2007. *Myrskyddsplan för Sverige. Delrapport - objekt i Svealand.* Rapport 5668.

Övriga källor

ArtDatabanken. Artfakta, <http://artfakta.artdatabanken.se>.

ArtDatabanken. Artportalen, <http://www.artportalen.se>.

Naturvårdsverket. Kartverket Skyddad natur, <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>.

Naturvårdsverket. Vägledning om Natura 2000, <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Natura-2000>.

Rikets allmänna kartverk. Ekonomiska kartan, skala 1:10 000.

